

øvrigt, men det er dog sjovt, at alt dårligt kommer udefra og alt godt kommer indefra.

Vi tror selvfølgelig, at påvirkninger udefra også kan være med til at hæve beskæftigelsen, og det vil vi selvfølgelig glæde os over, men vi vil ikke sidde med hænderne i skødet og vente på, at de kommer. Det mener vi heller ikke at der er nogen særlig grund til. Og derfor er vi også i forbindelse med vores finanslovudspil kommet med en række forslag, som alt andet lige vil øge beskæftigelsen. Jeg skal lade være med at komme ind på dem her, for jeg synes egentlig, at debatten har kørt i lang nok tid, men blot for at nævne det, så har vi tiltag for omkring 2,5 mia. kr., og det vil dog trods alt være med til at løfte beskæftigelsen på forskellige områder.

Der er en ting, som jeg afslutningsvis skal kommentere, og det er, fordi det irriterer mig lidt. Man sidder jo i salen mange gange som ordfører for både det ene og det andet, og nu har miljødebatten igen holdt sit indtog her i forbindelse med debatten om arbejdsløshed, og det er noget underligt noget. Jeg erkender, at vi Kristendemokrater selv er en del af vandmiljøplan III, og det er vi faktisk glade ved og stolte over, fordi vi synes, det er en god vandmiljøplan. Jeg har endnu aldrig hørt, at regeringen eller vi forligspartier har skullet forklare noget om, hvor mange arbejdspladse der bliver på grund af den miljøplan, der er vedtaget, men oppositionen skal til uendelighed beskyldes for, at deres forslag tog så og så mange arbejdspladser. Det er dog en mærkelig måde at debattere på, og jeg synes, at vi skal holde op med det.

Fakta omkring vandmiljøplan III er jo, at forhandlingerne var kørt fuldstændig i stå, og den daværende miljøminister kunne ikke trække dem i gang, og så var der nogle oppositionspartier, os selv inkluderet, der satte os ned og udarbejdede en plan, en laveste fællesnævner, hvor enderne var bøjet imod hinanden, og det satte skub i forhandlingerne. Og så skal man efterfølgende klandres for nogle tal og forslag og indspil i forbindelse med nogle forhandlinger, som aldrig er blevet til noget. Det synes jeg er utilstedeligt.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg tror, hr. Ole Vagn Christensen har meldt sig som medlem til at deltage i debatten uden for ordførernes rækker. Hr. Ole Vagn Christensen, og efter ham, hvis ikke der er bemærkninger, er det ministeren.

Ole Vagn Christensen (S):

Det er faktisk helt overflødigt, at jeg nu tager ordet, for hr. Mogens Nørgård Pedersen gjorde det jo så klart og tydeligt.

Jeg forstod hr. Mogens Nørgård Pedersens indlæg sådan, at han sagde, hvad det dog er for nogle forklaringer, regeringspartierne er nødt til at bringe til torvs for at komme ind i en dialog om, hvordan man undgår at tage stilling til det, som vi jo sådan set har behandlet hele dagen, nemlig spørgsmålet om den stigende ledighed, og hvad vi kan gøre ved den.

Men når det er sagt, vil jeg også gerne føje til, at når vi har lavet miljøtiltag – det drejer sig om de foranstaltninger, vi lavede i forbindelse med CO₂ – så var det noget, der gav beskæftigelse. Det var ikke noget, der stjal arbejdspladser. Når vi ser på, hvordan det er gået med vindmøllerne, ja, så var det også noget, der gav beskæftigelse, at vi gik ind i de sager. Ligeledes kunne man have taget det med høreapparaterne, og det ville selvfølgelig være gået på samme måde med vandmiljøplanen. Det er der ingen tvivl om.

Hvad er det, vi oplever i dag? Vi oplever et stort kaos med hensyn til, hvordan befolkningens holdning er til svin, hvordan befolkningens holdning er til det, der sker med udflytning af arbejdspladser, og sådan kunne vi blive ved. Og vi synes i Socialdemokratiet, at det er en falliterklæring, at vi ikke prøver på at samle kræfterne. Og det var jo faktisk det, vi foreslog i forbindelse med vandmiljøplanen.

Kl. 19.05

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Ingen beklager stigningen i arbejdsløsheden mere end jeg gør og regeringen gør, hvad enten det er Flextronics i Pandrup, Micro Matic i Odense, Lego i Billund eller som i dag Tulip i Ringsted. Det er beklageligt for dem, det rammer, og for deres familier, og der er ingen, der skal løbe fra det ansvar, vi har for at hjælpe mennesker.

Vi har haft en stigning i arbejdsløsheden siden 2001. Det er en kendsgerning. Jeg tror også, vi må sige, at det er en kendsgerning, at internationale konjunkturer har en indflydelse på, hvordan dansk økonomi arter sig, og hvilke muligheder vi har for at eksportere.

Efter at have lyttet i lang tid i foråret til økonomers vurderinger af situationen – kom opsvinget internationalt, eller kom opsvinget ikke? – skar vi igennem i regeringen og fremlagde og